

Propuneri de modificare ale AmCham România privind

Proiectul de Ordin pentru aprobarea Procedurii privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate

25 iunie 2026

Nr. Articol/ Capitol	Forma din Ordin	Forma propusă	Motivare
Proiect Ordin			
ART. 2	Procedura prevăzută în anexa nr.1 se aplică de către organul fiscal central pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate, privind reglementarea tratamentului fiscal aplicabil unei situații fiscale de fapt viitoare, în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”	Procedura prevăzută în anexa nr.1 se aplică de către organul fiscal central pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate, privind reglementarea tratamentului fiscal aplicabil unei situații fiscale de fapt viitoare, în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii reglementate de ~~Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare~~ legislația fiscală, astfel cum aceasta este definită de pct. 24 al art. 1 din din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.	Limitarea aplicabilității SFIA la obligațiile fiscale reglementate de Codul fiscal este nejustificată, în condițiile în care există obligații fiscale datorate de contribuabili și administrate de ANAF care nu sunt incluse în Codul fiscal (de exemplu: impozitul minim global reglementat prin Legea nr. 431/2023). Și aceste obligații fiscale ar trebui să intre în sfera de aplicare a art. 52 Cod procedură fiscală. Astfel, ar fi utilă înlocuirea referinței la “Codul fiscal” cu noțiunea de “legislație fiscală” ar fi suficient de acoperitoare pentru includerea tuturor categoriilor de obligații fiscale administrate de ANAF, în condițiile în care această noțiune este utilizată de Codul de procedură fiscală atunci când definește controlul fiscal (art. 1 pct. 6), dreptul de apreciere (art. 6 alin. 1) sau obiectul inspecției fiscale (art. 113 alin. 2).
ART. 4	Se propune introducerea alineatului 4. (3)	(3) Soluțiile fiscale pot fi publicate în formă anonimată și pot constitui ghid interpretativ pentru situații similare.	Această posibilitate are menirea de a crește gradul de transparentă și predictibilitate. În plus, poate diminua efortul și costul administrativ atât

			pentru contribuabili, dar și pentru MF/ANAF.
Anexa nr. 1			
Capitolul I 1. (2)	<p>În înțelesul prezentei proceduri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)</p> <p>c) tranzacție propusă – orice operațiune, inclusiv o serie de operațiuni, pe care contribuabilul/plătitorul intenționează să o desfășoare cu certitudine, într-o perioadă de timp determinată;</p> <p>d) situație fiscală de fapt viitoare – o tranzacție sau o succesiune de tranzacții preconizate, unitare din perspectiva tratamentului fiscal aplicabil;</p>	<p>În înțelesul prezentei proceduri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)</p> <p>c) tranzacție propusă – orice operațiune, inclusiv o serie de operațiuni, pe care contribuabilul/plătitorul intenționează să o desfășoare cu un grad rezonabil de certitudine, într-o perioadă de timp ~~determinată~~ viitoare, după data depunerii cererii de emitere a unei soluții fiscale;</p> <p>d) situație fiscală de fapt viitoare – o tranzacție sau o succesiune de tranzacții preconizate a fi derulate în viitor, după data depunerii cererii de emitere a unei soluții fiscale, și unitare din perspectiva tratamentului fiscal aplicabil.</p>	<p>Modificările propuse au ca scop sporirea clarității. Ideea de „certitudine” poate fi imposibil de demonstrat în practică, și astfel s-ar reduce accesul la SFIA. Este relevantă intenția serioasă de a desfășura operațiunea respectivă, fapt care este probat prin însași depunerea unei cereri de SFIA.</p> <p>Expresia „într-o perioadă de timp determinată” poate naște discuții inutile în legătură cu anumite date concrete (data de început zi, lună, an – data de sfârșit zi, lună, an), care nu sunt necesare, mai ales în cazul tranzacțiilor recurente de același tip.</p>
Capitolul I 2.	<p>Contribuabilii/plătitorii pot solicita organului fiscal central competent emiterea unei soluții fiscale, prin depunerea unei cereri, anterior datei la care intenționează să efectueze tranzacțiile propuse.</p>	<p>Contribuabilii/plătitorii pot solicita organului fiscal central competent emiterea unei soluții fiscale, prin depunerea unei cereri, ~~anterior datei la care intenționează să efectueze tranzacțiile propuse~~ în orice moment anterior sau pe parcursul implementării tranzacției, cu condiția ca tratamentul fiscal să nu fi fost definitivat prin declarații fiscale depuse.</p>	<p>Sintagma “anterior datei la care intenționează să efectueze tranzacțiile propuse” implică un grad ridicat de incertitudine cu privire la tranzacțiile viitoare. În plus, este important ca accesul la SFIA să fie cât mai larg, dar în limite rezonabile. În acest sens, este necesar ca momentul din care nu se mai poate emite SFIA să fie foarte clar definit – de exemplu, cerere depusă după ce tratamentul fiscal a fost deja stabilit prin declarații depuse.</p>
Capitolul I	Propunere introducere punct 5.	<p>5. În situația în care cererea privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate se află în curs de soluționare, iar la contribuabilul în cauză se află în curs de desfășurare o acțiune de inspecție fiscală care vizează tranzacția ce face obiectul cererii, conducătorul organului de inspecție fiscală competent va suspenda inspecția fiscală.</p>	<p>Ar fi utilă instituirea unui mecanism de protecție pentru contribuabil în eventualitatea unei inspecții fiscale, similar celui prevăzut în prezent pentru acordurile de preț în avans (APA).</p>

<p>Capitolul II 10.</p>	<p>Propunere introducere 10¹ și 10².</p>	<p>10¹ Organul fiscal are obligația de a furniza, în cadrul discuției preliminare, orientări neangajante, de exemplu cu privire la existența situației fiscale de fapt viitoare și admisibilitatea cererii.</p> <p>10² La finalul discuției preliminare se întocmește un proces verbal care sintetizează aspectele discutate, inclusiv întrebările adresate de fiecare parte, precum și răspunsurile aferente acestor întrebări.</p>	<p>Este important să existe o orientare, chiar și cu caracter neobligatoriu, în absența căreia procedura privind discuția preliminară își pierde utilitatea practică pentru contribuabil. De asemenea, se impune ca această discuție preliminară să fie documentată, în mod similar oricărei alte interacțiuni desfășurate în cadrul relației cu autoritatea competentă.</p>
<p>Capitolul II 12.</p>	<p>În situația în care cererea pentru emiterea soluției fiscale îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la Capitolul I, pct. 3 și pct. 4, aceasta este admisă pentru analiza de fond.</p>	<p>(1) În situația în care cererea pentru emiterea soluției fiscale îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la Capitolul I, pct. 3 și pct. 4, aceasta este admisă pentru analiza de fond.</p> <p>(2) În cazul în care cererea pentru emiterea soluției fiscale nu îndeplinește condițiile prevăzute la Capitolul I, pct. 3 și pct. 4, contribuabilul va fi notificat pentru remedierea aspectelor constatate. Termenul pentru efectuarea analizei prealabile se suspendă și se prelungește cu perioada cuprinsă între data transmiterii solicitării și data obținerii clarificărilor și documentelor, cu respectarea prevederilor art. 77 din Codul de procedură fiscală.</p>	<p>Se consideră necesară reglementarea expresă a posibilității contribuabilului de a remedia eventualele neregularități sau omisiuni ale cererii și documentației depuse, concomitent cu prelungirea corespunzătoare a termenului aferent analizei preliminare. Introducerea unui astfel de mecanism procedural ar constitui o garanție importantă pentru contribuabili, contribuind la prevenirea respingerii cererilor exclusiv pentru motive de formă și la asigurarea unei evaluări a acestora pe fondul aspectelor supuse analizei.</p>
<p>Capitolul III 16.</p>	<p>Termenul pentru emiterea soluției fiscale se suspendă și se prelungește cu perioada cuprinsă între data transmiterii solicitării și data obținerii clarificărilor și documentelor, cu respectarea prevederilor art. 77 din Codul de procedură fiscală.</p>	<p>Termenul pentru emiterea soluției fiscale se suspendă și se prelungește cu perioada cuprinsă între data transmiterii solicitării și data obținerii clarificărilor și documentelor, cu respectarea prevederilor art. 77 din Codul de procedură fiscală, fără ca perioadele de suspendare să depășească, în total, 60 de zile.</p>	<p>Evită extinderea necontrolată a duratei procedurii și permite planificare activității.</p>
<p>Capitolul III 18.</p>	<p>Contribuabilul/plătitorul este obligat să notifice organul fiscal central competent, în scris și de îndată, în legătură cu următoarele situații: a) orice modificare a datelor, informațiilor și a circumstanțelor care stau la baza emiterii soluției fiscale;</p>	<p>Contribuabilul/plătitorul este obligat să notifice organul fiscal central competent, în scris și de îndată, în legătură cu următoarele situații: a) orice modificare a datelor, informațiilor și a circumstanțelor care stau la baza emiterii soluției fiscale, cu excepția modificărilor minore care nu</p>	<p>Această modificare ar crește flexibilitatea și aplicabilitatea SFIA în practică, în special pentru proiecte complexe și dinamice</p>

		afectează tratamentul fiscal stabilit prin soluția fiscală.	
Capitolul III 19.	Orice alte date, informații și documente suplimentare furnizate de contribuabil/plătitor ulterior emiterii soluției fiscale nu vor fi luate în considerare de organul fiscal competent.	Orice alte date, informații și documente suplimentare furnizate de contribuabil/plătitor ulterior emiterii soluției fiscale nu vor fi luate în considerare de organul fiscal competent, cu excepția cazurilor justificate de modificări legislative sau de context, care pot face obiectul unei actualizări limitate a soluției fiscale.	Permiterea actualizării limitate a soluției în cazuri justificate (ex: modificări legislative sau de context) ar evita situațiile în care soluția devine rapid neaplicabilă și ar crește valoarea practică a instrumentului
Capitolul III 19.	Propunere introducere 19^1	19^1. Termenul total de soluționare a cererii nu poate depăși 6 luni de la data depunerii cererii, cu excepția cazurilor justificate, când poate fi prelungit o singură dată cu maximum 45 de zile. În cazul în care SFIA nu se emite în acest termen, contribuabilul/plătitorul, poate considera acceptată propunerea de tratament fiscal prezentată în cerere, cu excepția cazurilor în care întârzierea este imputabilă contribuabilului.	Se impune stabilirea unui termen maxim pentru soluționarea cererii, precum și a unor consecințe procedurale clare în cazul nerespectării acestuia. În absența unor astfel de garanții, există riscul ca soluția fiscală individuală anticipată să fie emisă cu întârzieri semnificative, care îi pot diminua sau chiar anula utilitatea practică pentru contribuabil, având în vedere că situația fiscală vizată poate fi deja consumată sau lipsită de relevanță la momentul emiterii acesteia.
Capitolul IV 20.a)	Cererea pentru emiterea soluției fiscale se respinge, prin ordin al ministrului finanțelor, pentru oricare din următoarele motive: a) Din analiza informațiilor și documentației aferente cererii depuse de contribuabil/plătitor rezultă în mod evident faptul că situația fiscală de fapt viitoare are drept scop evitarea impozitării sau obținerea unui avantaj fiscal, contrar scopului dispozițiilor legale aplicabile;	Cererea pentru emiterea soluției fiscale se respinge, prin ordin al ministrului finanțelor, pentru oricare din următoarele motive: a) Din analiza informațiilor și documentației aferente cererii depuse de contribuabil/plătitor rezultă ~~în mod evident~~ constatarea, bazată pe criteriile obiective și verificabile, și însoțită de motivare a faptului că situația fiscală de fapt viitoare implică un aranjament sau o succesiune de aranjamente al căror are drept scop esențial evitarea impozitării sau este obținerea unui avantaj fiscal în mod artificial, fără substanță economică, sau fără rațiune economică reală, și contrar scopului dispozițiilor legale aplicabile.	Formularea actuală generează un risc semnificativ de respingere generalizată a solicitărilor de SFIA. În practică, astfel de solicitări sunt formulate tocmai în situațiile în care cadrul normativ nu oferă un nivel suficient de claritate sau explicitare, contribuabilii urmărind reducerea riscului unor interpretări divergente sau excesiv de restrictive în cadrul inspecțiilor fiscale. În acest context, criteriul propus de respingere apare ca fiind excesiv de larg și susceptibil de interpretări subiective, întrucât nu stabilește o delimitare suficient de clară între operațiunile fiscale legitime și aranjamentele cu caracter abuziv. Există astfel riscul ca structuri cu o justificare economică reală să fie excluse de la analiză exclusiv pe considerentul că generează un

			<p>avantaj fiscal, deși obținerea unui astfel de avantaj poate reprezenta o consecință firească a aplicării corecte a legislației fiscale.</p> <p>Pentru a asigura predictibilitatea și aplicarea uniformă a procedurii, se impune definirea unor criterii obiective de evaluare, bazate pe existența unui scop economic justificat și a unei substanțe economice reale. Totodată, instituirea obligației autorității competente de a motiva în mod detaliat deciziile de respingere ar contribui la reducerea gradului de subiectivitate și la creșterea transparenței procesului decizional.</p>
<p>Capitolul IV 20. b)</p>	<p>Obiectul cererii vizează aspecte reglementate prin acte normative, altele decât Codul fiscal, sau în afara domeniului de aplicare prevăzut la Art. 2 din prezentul ordin;</p>	<p>Obiectul cererii vizează aspecte reglementate prin acte normative, altele decât Codul fiscal, sau în afara domeniului de aplicare prevăzut la Art. 2 din prezentul ordin. Cererea pentru emiterea soluției fiscale nu se va respinge în cazul în care pentru determinarea rezultatului fiscal este necesară recunoașterea de venituri sau cheltuieli în conformitate cu reglementările contabile din România.</p>	<p>Anumite subiecte din solicitările SFIA se pot intersecta cu tratamentul contabil al respectivei tranzacții sau modul de înregistrare contabil este necesar pentru determinarea tratamentului fiscal. În forma actuală a propunerii, orice referință din acte normative, altele decât Codul Fiscal, spre exemplu Legea contabilității nr. 82/1991, pot duce la respingerea cererii SFIA din considerente de formă, fără o analiză a fondului.</p>
<p>Capitolul IV</p>	<p>Propunere introducere 20^1</p>	<p>20^1. Sunt admisibile cererile privind tratamentul fiscal aplicabil tranzacțiilor cu entități afiliate, delimitarea față de acordul de preț în avans (APA) operând exclusiv în privința stabilirii/validării prețului de transfer ca atare.</p>	<p>OMF 1178/2023 prevedea expres, la pct. 23 lit. i), respingerea cererii care vizează „determinarea prețului bunurilor și al serviciilor livrate/prestate către o entitate afiliată”. Proiectul nu mai preia acest criteriu, dar nici nu clarifică admisibilitatea cererilor privind tratamentul fiscal al tranzacțiilor intragrup. O delimitare clară SFIA (tratament fiscal) / Acord de Preț în Avans - APA (preț de transfer) ar elimina ambiguitatea și ar reduce probabilitatea concretizării litigiilor.</p>
<p>Capitolul VI 24. (2)</p>	<p>Soluția fiscală conține: (...) d) obiectul soluției fiscale;</p>	<p>Soluția fiscală conține: (...) d) obiectul soluției fiscale și termenii și condițiile acesteia;</p>	<p>Ar fi utilă inserarea referinței la termenii și condițiile soluției fiscale care sunt definite la pct. 1 alin. (2) lit. e) din Anexa nr. 1 la ordin și față de respectarea cărora, potrivit art. 52 alin. (11) Cod procedură fiscală, se determină opozabilitatea</p>

			soluției fiscale față de organele fiscale.
Capitolul VIII 26.	Pentru fiecare obligație fiscală principală se achită taxa prevăzută de art. 52 alin. (16) din Codul de procedură fiscală.	~~Pentru fiecare obligație fiscală principală se achită~~ Taxa prevăzută de art. 52 alin. (16) din Codul de procedură fiscală se datorează per cerere, indiferent de numărul obligațiilor fiscale analizate.	Costul actual descurajează utilizarea, fapt ce este contrar scopului instrumentului. În plus, creează dificultăți administrative inutile, de exemplu depunerea unor cereri multiple (de exemplu una pentru impozit pe profit, alta pentru TVA, în legătură cu aceeași tranzacție). Modificarea ar determina evitarea unor costuri disproporționate și ar încuraja utilizarea mecanismului.

Observații generale:

- Se propune analizarea oportunității modificării prevederilor Codului de procedură fiscală referitoare la Soluția Fiscală Individuală Anticipată (SFIA), astfel încât aceasta să poată produce efecte și pentru anumite perioade fiscale anterioare, în condiții similare celor aplicabile acordurilor de preț în avans (APA). O astfel de abordare ar contribui la consolidarea securității juridice și a predictibilității fiscale pentru contribuabili, în special în situațiile în care tratamentul fiscal al unor operațiuni prezintă un grad ridicat de complexitate sau incertitudine.
- Se recomandă digitalizarea integrală a procedurii prin introducerea obligativității utilizării unor formulare standardizate, a unui checklist de documentație și a unui mecanism de urmărire electronică a stadiului cererilor prin intermediul Spațiului Privat Virtual (SPV). Aceste măsuri ar contribui la reducerea erorilor administrative, creșterea eficienței operaționale și consolidarea transparenței procesului.